

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 1 K 015222 17 Krž 2
Sarajevo, 15.06.2017. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudije Mirka Božovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Senadina Begtaševića i Dr Miloša Babića, kao članova vijeća, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Novaka Đukića, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), odlučujući o žalbi branioca osuđenog Novaka Đukića, advokata Milorada P. Ivoševića, izjavljenoj protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 1 K 015222 17 Kvl od 17.05.2017. godine, na osnovu člana 321. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, dana 15.06.2017. godine, donio je

R J E Š E N J E

Žalba branioca osuđenog Novaka Đukića, advokata Milorada P. Ivoševića, izjavljena protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 1 K 015222 17 Kvl od 17.05.2017. godine, **odbija se kao neosnovana.**

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 1 K 015222 17 Kvl od 17.05.2017. godine, odbijen je zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka u korist osuđenog Novaka Đukića, od 15.01.2017. godine.

Protiv navedenog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio branilac osuđenog, advokat Milorad P. Ivošević, nalazeći ga neosnovanim i nezakonitim, a kojim su povrijeđena pravila krivičnog postupka kao i pogrešno primjenjen materijalni zakon. Prema navodima žalbe izneseni stavovi prvostepenog vijeća, ne odražavaju suštinu zahtjeva za ponavljanje postupka, iako su razlozi istaknuti u zahtjevu decidni, temeljiti i konkretni i njima je, prema navodima žalbe, ukazano na bitan odnos uzroka i posljedica i koji su vezani za istaknute nove činjenice i dokaze, a koji su novi i po strukturi i po sadržini, te je potpuno jasno da su bile poznate u prvostepenom postupku, iste bi skupa sa ostalim dokazima dovele do drugačije odluke suda. Referišući se na zaključke pobijanog rješenja, a dovodeći ih u vezu sa utvrđenjima presude kojom je tada optuženi Novak Đukić oglašen krivim za kritični događaj kao i sa dokazima na kojima je zasnovana odluka o njegovoj krivici, žalilac je postavio čitav niz pitanja u vezi zaključaka presude, nalazeći ih kontradiktornim. Prije svega, žalilac je osporio ključni dokaz optužbe, odnosno nalaz i mišljenje vještaka optužbe dr. Zečevića ukazujući na njegove nekonzistentnosti sa drugim izvedenim dokazima, odnosno, po stavu odbrane, njegove nelogičnosti s obzirom na stvarne posljedice dejstva ispaljenog projektila sa posljedicama utvrđenim na licu mjesta. Prema braniocu, svi istaknuti navodi, odnosno

odgovori na ova pitanja se nalaze u dokaznom materijalu zahtjeva za ponavljanje postupka, i sigurno da se radi o novim dokazima koji bitno utiču na cjelokupnu kompoziciju, počev od optuženja pa do donošenja presude. Dakle, prema stavu odbrane niti jedan zaključak pomenutog vještaka optužbe ne može opstati kao tačan, a što je nesumnjivo utvrđeno u priloženim novim dokazima odbrane, prvenstveno u nalazima vještaka koji pripadaju zemljama NATO pakta. Pored navedenog, odbrana se osvrnula na, prema njoj, nekorektne navode Tužilaštva date u odgovoru na zahtjev kao i na zaključke suda u pobijanom rješenju gdje se na određeni način osporavaju dokazi odbrane pripisujući im subjektivnost, odnosno netačnost. S tim u vezi, odbrana je istakla da je o svim svojim radnjama koje su preduzimate u cilju osporavanja dokazne snage dokaza optužbe (vršenje optužbe, vještačenja i dr) blagovremeno obavještavala i sud i tužilaštvo, ali i vještaka optužbe koji se i pored toga nije odazvao na pozive da prisustvuje istim. Ne želeći se više detaljnije pozivati na sve ono što je navedeno u zahtjevu za ponavljanje postupka, odbrana je iznijela tvrdnju da je zaključak suda da se u konkretnom slučaju ne radi o novim dokazima bespredmetan, jer svaki od priloženih nalaza ukazuje na nove činjenice, odnosno na jedini mogući zaključak da se u konkretnom slučaju nije radilo o djelovanju projektila od 130 mm ili bilo koje druge granate, već da se radi o aktiviranju više eksplozivnih naprava, tj da se radi o terorističkom aktu. Shodno navedenom, odbrana je predložila da vijeće Apelacionog odjeljenja pobijano rješenje preinači tako da će dozvoliti ponavljanje krivičnog postupka u odnosu na osuđenog Novaka Đukića.

U svom odgovoru na postavljeni zahtjev, tužilaštvo ističe kako je prvostepeno vijeće potpuno opravdano donijelo odluku o odbijanju zahtjeva odbrane osuđenog Novaka Đukića za ponavljanje postupka, dajući u svojoj odluci argumentovane razloge, sa kojima se u potpunosti slaže Tužilaštvo. Shodno navedenom tužilaštvo je predložilo da apelaciono vijeće žalbu odbrane osuđenog odbije kao neosnovanu i potvrdi pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Odlučujući o žalbi osuđenog, apelaciono vijeće je prvenstveno imalo u vidu odredbe člana 327. stav 1. ZKP BiH, kojim su propisani uslovi za ponavljanje postupka u korist osuđenog, a koja u relevantnom dijelu glasi: „*Krivični postupak završen pravomoćnom presudom može se ponoviti u korist osuđenog: ...c) ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu, a koji su sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima podobni da prouzrokuju oslobađanje osobe koja je bila osuđena ili njezinu osudu po blažem krivičnom zakonu...*“.

Nasuprot istaknutim žalbenim prigovorima, apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće pravilno zaključilo da razlozi izneseni u zahtjevu za ponavljanje postupka u korist osuđenog, nemaju karakter odredbom člana 327. stav 1. ZKP BiH, propisanih uslova za ponavljanje krivičnog postupka, zbog čega je podneseni zahtjev pravilno odbilo.

Naime, prvostepeno vijeće je pravilno procijenilo da se u predmetnom zahtjevu za ponavljanje postupka ne navode, niti predočavaju, novi dokazi, koji bi ukazali na neku novu činjenicu na osnovu koje bi se moglo odlučivati o osnovanosti zahtjeva. Prvostepeno vijeće pravilno primjećuje da se novi prijedlog za ponavljanje postupka u suštini bazira na sadržaju nalaza Izvještaja o ekspertizi materijalnog dejstva TF projektila 130 mm, TOC-12-

1320 od 31.03.2010. godine kojim se dovode u pitanje zaključci nalaza i mišljenja vještaka optužbe, a koje činjenice kao nedostatne je sud već odbio kada je odlučivao o ranijem prijedlogu za ponavljanje postupka.

Istina, u prilogu ovog zahtjeva za ponavljanje postupka odbrana se pozvala na čitav niz ekspertiza na okolnosti učinaka koje proizvodi granata 130 mm, a kojima se podržavaju zaključci pomenutog Izvještaja. Međutim, i po mišljenju ovog vijeća, podneseni dokazi u svojoj suštini nemaju karakter dokaza kako to zahtijeva odredba člana 327. stav 1. tačka c) ZKP BiH, s obzirom da se u konkretnom slučaju radi o nekoj vrsti „derivata“, po odbrani ključnog dokaza (Izvještaj), a o kojoj dokaznoj snazi je već ranije zauzet stav da sam za sebe ili u vezi sa drugim dokazima ne može da prouzrokuje drugačiju odluku u pogledu krivice osuđenog.

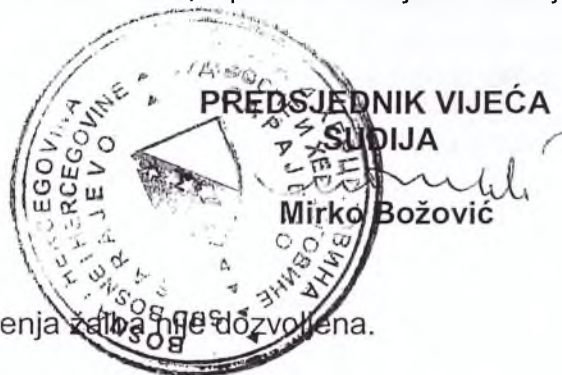
S tim u vezi, ovo vijeće nalazi pravilnim stav prvostepenog vijeća, da se u konkretnom slučaju ne može raditi o novim činjenicama koje ranije nisu razmatrane od sudećih vijeća, s obzirom da je izložena teza odbrane o tome da je pogibija velikog broja lica posljedica statičke eksplozije više eksplozivnih naprava, a ne detonacije projektila 130 mm. U tom pogledu, vijeće će žalioaca uputiti na obrazloženje prvostepene presude kojom je tada optuženi Novak Đukić oglašen krivim, gdje je zauzet stav o neosnovanosti teze odbrane zasnovane na nalazu i mišljenju vještaka odbrane dipl.maš.inž. Vlade Kostića u kojemu zauzet istovjetan o uzrocima tragedije. Naime, upravo je ovaj nalaz u toku prvostepenog postupka bio suočen sa nalazom i mišljenjem vještaka optužbe, nakon čega je data ocijena tih dijametralno suprotstavljenih nalaza, na način da je poklonjena vjera nalazu i mišljenju vještaka Zečevića, što je detaljno i argumentovano obrazloženo u prvostepenoj presudi.

Dakle, okolnosti koje su iznesene kroz priloženu dokumentaciju, već su cijenjene i iste se samo ponavljaju bez bilo kakve nove argumentacije.

Slijedom navedenog, apelaciono vijeće nalazi da odbrana osuđenog u svojoj žalbi nije iznijela nove odlučne činjenice o kojima prvostepeno vijeće već nije odlučivalo, a također nije ni dostavila opravdane i uvjerljive dokaze koji bi ukazivali da pored dužne pažnje i opreza nove činjenice i dokazi nisu ranije mogli biti izneseni.

Iz navedenih razloga ovo vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće pravilno zaključilo da predmetni zahtjev za ponavljanje postupka ne ispunjava zakonske uslove, zbog čega je isti pravilno odbijen, te je stoga žalba odbrane osuđenog kojom se osporava pravilnost i zakonitost ovakve odluke ocjenjena neosnovanom.

Stoga je, a u skladu sa članom 321. stav 1. i 3. ZKP BiH, apelaciono vijeće donijelo odluku kao u izreci rješenja.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Sud BiH / Суд БиХ
Apelaciono odjeljenje / Апелационо одјелјење ;
Odjel I / Одјел I / Одјел II и Одјел II
Originalu / Оригинал
16-06-2017
107-00-01